

SEROCKI MIEJSCOWNIK

Stanisławowo
Ludwinowo Dębskie
Ludwinowo Zegrzyńskie
Zalesie Borowe Marynino
Świecienica Izbica
SEROCK
Wola Kiełpińska
Kania Polska
Gasiorowo
Kania Nowa
Nowa Wieś
Stasi Las
Zabłocie
Karolino
Wola Smolana
Jadwisin
Dębinki Guty
Borowa Góra
Bolesławowo
Jachranka
Cupel Szadki
Dosin Dębe
Skubianka
Wierzbiła
Lacha

KRAJOZNAWCZO – TURYSTYCZNY PRZEWODNIK PO GMINIE

Odcinek 42 - SEROCK

Szkoła

Dzisiaj mamy w Serocku swego rodzaju centrum edukacyjne. Tworzą je połączone budynki Gimnazjum im. Romualda Traugutta, Szkoły Podstawowej im. Mikołaja Kopernika oraz Przedszkola Samorządowego im. Krasnala Hałabały, a także oddalony o kilkadziesiąt metrów Zespół Szkół Powiatowych im. Włodzimierza Wolskiego. Zanim te wszystkie placówki powstały, to przez wiele lat była tu tylko jedna szkoła, powód dumy mieszkańców. Szkoły której powstanie zaczęło się urzeczywistniać 90 lat temu.

Wprawdzie należałoby rozpocząć od zebrania gminnego 4 września 1921 r., w którym wzięło udział ponad 700 mieszkańców Serocka i gminy Zegrze. Uchwalono wówczas, że w Serocku mającym wkrótce odzyskać prawa miejskie zostanie wybudowana nowa szkoła 7 – klasowa. Kuratorium zatwierdziło projekt budowy 18 maja 1923 r., a ministerstwo konkretny projekt architektoniczny w 1924 r. Rada Miejska mogła więc rozpocząć starania o uzyskanie terenu pod nową lokalizację szkoły, gdyż dotychczasowy

Nazwy szkół

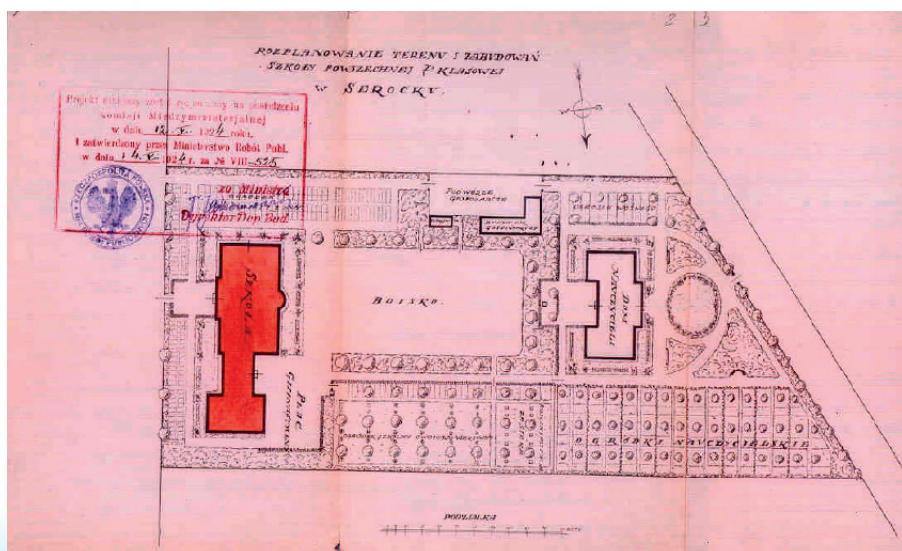
Główne wejście

Szkoła dziś

budynek szkoły w pobliżu kościoła / dziś jest to ulica św. Wojciecha/ znajdował się na działce, która nie pozwalała na postawienie większego budynku na kilkuset uczniów, nie mówiąc już o boisku sportowym. W czerwcu 1924

Powiatowy Urząd Ziemi w Pułtuskach wystąpił do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o zatwierdzenie projektu parcelacji gruntów państwowych o pow. 12,5 ha położonych w Serocku i przeznaczenia ich na cele publiczne. Większość

Plan terenu z 1924 r.

Szkoła

Serock 1946 budowa szkoły p. Czesław Jabłonowski

terenu uzyskało miasto na cele szkolnictwa - 8,1144 ha, mniejsze działki m.in. Ochotnicza Straż Ogniowa w Serocku - 0,4120 ha i Stowarzyszenie Oświatowe „Jutrzenka” - 0,3440 ha. Po uzyskaniu terenów budowlanych Rada Miejska mogła jeszcze w 1924 r. przystąpić do gromadzenia materiałów budowlanych. Wybrała Komitet Budowlany w składzie: burmistrz Józef Jasiobędzki, z-ca burmistrza Kazimierz Piasecki, ławnik Kazimierz Elmer, ławnik Stanisław Głowacki, ławnik Dawid Rozenberg oraz radni: Franciszek Książek, Jan Maruszewski (zastąpiony później przez Antoniego Dębskiego), Jankiel Rozenberg Władysław Stefańczyk i Stanisław Strzałkowski oraz rzeczoznawca Józef Włodarczyk. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznało 40 tys. zł dotacji przy ogólnym koszcie budowy 208 tys. zł. 21 lipca 1925 poświęcono kamień węgielny pod nowy gmach szkoły, a budowę ukończono w 1927 r. Wtedy to, 17 grudnia 1927 r., kierownik szkoły Franciszek Sokolnicki zgłosił wniosek, by szkole nadać imię Romualda Traugutta. Nauczyciele i dozór szkoły jednogłośnie poparli wniosek. Poświęcenie budynku nastąpiło 08.01.1928 r., natomiast 10 maja 1928 r. kurator oświaty nadał imię 7 – Klasowej Publicznej Szkole Powszechnej im. R. Traugutta w Serocku. Symbolicznie proces przyjmowania patrona kończyło ufundowanie sztandaru, poświęconego w dniu 22.01.1930 r.

Mieszkańcy Serocka oraz goście chętnie uwieczniali się na tle budynku szkoły, a dla byłych uczniów

często żyjących w odległych krajach zdjęcie absolwentów, czy zwykłe klasowe stanowiły najcenniejszą pamiątkę. Ten sentyment do szkoły był powszechny nie tylko wśród uczniów Polaków, ale też Żydów i Niemców, którzy nawet po latach potrafili wyliczać nazwiska swoich nauczycieli.

Było to również miejsce, które z dumą pokazywano dostojnym gościom jak np. prezydentowi Ignacemu Mościckiemu w 1930 r.

W czasie działań wojennych na serockim przyczółku w 1944 r. budynek został uszkodzony, a przez pewien czas był wykorzystywany jako szpital polowy.

Modelarze

Zdjęcie szkolne 1938 r.

Wymagał więc poważnego remontu, w który bardzo zaangażowali się sami mieszkańcy. O ogromnej pomocy ówczesnemu kierownikowi szkoły Józefowi Lickiemu, w pozyskaniu środków finansowych i materiałów budowlanych, udzielił słynny architekt prof. Szymon Syrkus, ówczesny wicedyrektor Biura Odbudowy Stolicy. Rada Miejska w uznaniu jego zasług przyznała mu tytuł honorowego obywatela miasta.

W połowie lat 60 - w czasie kierownictwa Stanisława Jakubczaka - przystąpiono do rozbudowy szkoły. Kontynuował ją w latach 70. jego następca Mirosław Jarosiński. Wtedy dobudowano północne skrzydło oraz salę gimnastyczną. Te rozbudowy zniósł dawny, przedwojenny bryłę gmachu. Po inwestycjach mających miejsce w bieżącym wieku jest to już zespół zupełnie nowych budynków.

Tekst i zdjęcia:
Sławomir Jakubczak